

Integrering bygges med muligheter – ikke med økonomisk press

Vedtatt av SVs landsstyre 6. juni 2026.

Arbeiderparti-regjeringens forslag om ny integreringsstønad for nyankomne flyktninger innebærer en omfattende omlegging av dagens ordninger. Introduksjonsstønad, økonomisk sosialhjelp og bostøtte skal i stor grad erstattes av én samlet ytelse i en femårsperiode.

Målet om at flere skal komme raskere i arbeid er riktig. Men integrering lykkes ikke gjennom økonomisk press. Dersom resultatet blir større utrygghet, økte forskjeller og svakere levekår, vil reformen motvirke sitt eget formål.

SV mener at varig tilknytning til arbeidslivet skapes gjennom språkopplæring, utdanning, kvalifisering og tett oppfølging. Mennesker som kommer til Norge med ulike erfaringer og forutsetninger trenger reelle muligheter til å lykkes. Samtidig vet vi at mange møter barrierer som manglende godkjenning av utdanning, helseutfordringer og diskriminering i arbeidslivet. Disse utfordringene løses ikke ved å gjøre økonomien vanskeligere for dem som allerede står utenfor.

Introduksjonsstønaden ligger allerede på et lavt nivå. SV frykter at den foreslåtte integreringsstønaden vil gi mange nyankomne flyktninger og familier en enda vanskeligere økonomisk situasjon. Når bostøtte og økonomisk sosialhjelp samtidig begrenses eller fjernes, risikerer flere å falle under det som er nødvendig for et forsvarlig livsopphold. Det vil ikke styrke integreringen. Det vil gjøre veien inn i arbeid og samfunnsdeltakelse vanskeligere.

SV er særlig bekymret for konsekvensene for barn. Når ytelsene risikerer å ligge under det som kreves for et forsvarlig livsopphold, øker risikoen for fattigdom, utenforskap og trangbodddhet. Barn skal ikke betale prisen for en integreringspolitikk som gjør etableringsfasen vanskeligere for foreldrene.

Forslaget utfordrer også et grunnleggende prinsipp i den norske velferdsstaten. Mennesker som har fått beskyttelse i Norge skal ikke møtes med et svakere sikkerhetsnett enn andre mennesker med lovlig opphold. SV avviser utviklingen av et eget velferdsspor med dårligere rettigheter for én gruppe mennesker.

Kommunene er avgjørende for vellykket integrering. Bosetting av flyktninger er fortsatt frivillig, og mange kommuner opplever allerede en presset økonomi. Dersom staten overfører større ansvar uten tilstrekkelig finansiering, risikerer vi at færre kommuner ønsker å bosette flyktninger. Det vil svekke både integreringsarbeidet og Norges evne til å ta ansvar for mennesker som trenger beskyttelse.

SV mener derfor at integreringstilskuddet til kommunene må styrkes. Kommunene skal ikke bare kompenseres for nye oppgaver og økte kostnader, men gis økonomiske rammer som gjør dem i stand til å lykkes med bosetting, bolig, kvalifisering og oppfølging. En vellykket integreringspolitikk forutsetter at kommunene har ressursene som trengs for å lykkes.

SV mener at:

- Nyankomne flyktninger skal ikke avskjæres fra økonomisk sosialhjelp og bostøtte i en femårsperiode.
- Integreringsstøtten skal sikre et forsvarlig livsopphold og ikke presse mennesker under lavinntektsgrensen.
- Barnetillegg i ytelsen skal gis på lik linje som barnetillegg i andre ytelser under folketrygdloven. Ordningen må ikke utformes slik at større familier rammes urimelig hardt.
- Integreringstilskuddet til kommunene skal styrkes, og kommunene skal kompenseres fullt ut for nye oppgaver og økte kostnader.
- Aktivitetsplikten skal individuelt tilpasses og bygge på språk, utdanning og kvalifisering – ikke økonomiske sanksjoner.
- Ingen reform skal innføres dersom den bidrar til økt boligsegregasjon, trangboddhet eller geografisk skjev bosetting.
- Det ordinære sikkerhetsnettet i velferdsstaten skal også være tilgjengelig for nyankomne flyktninger.
- Integreringspolitikken må ta høyde for barrierer som arbeidsdiskriminering, manglende godkjenning av kompetanse og andre forhold som hindrer deltakelse i arbeidslivet.

Vi bygger integrering ved å gjøre mulighetene større.